

שׁוֹהֵה יְשַׁפֵּט תְּבֵל בָּצָדָק. בָּצָדָק וְדָאִי. מִשּׁוּם כֵּךְ בְּנֵיו שֶׁל אָדָם נִמְצָאים בָּאָרֶץ הַעֲלִיוֹתָה הַזֹּוּ שְׁגָנְקָרָאת תְּבֵל. וְהָם עַלְיוֹנִים עַל הַפְּלָל, כַּמוּ שְׁלָמָעָלה.

כַּמָּה הַטְּעֵם? כַּמָּו שְׁלָמָעָלה לְכָל הַרְקִיעִים יְשַׁרְקִיעַ עַלְיוֹן מְכֻלָּם, וְלַמְּעַלָּה נִמְצָא כְּסָאוֹ שֶׁל הַקְּדוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא, כַּמָּו שְׁנָאָמָר בָּמְرָאָה אָבִן סְפִירָה דָמּוֹת כְּפָא וְעַל דָמּוֹת הַכְּפָא כְּמָרָא אָדָם עַלְיוֹן מְלַמְּעָלה. אָף כִּאן בַּתְּבֵל הַזֹּוּ נִמְצָא הַפְּלָל שֶׁל הַכְּלָל, וְמַיְהוּ? אָדָם, מָה שֶׁלָא נִמְצָא בְּכָל הַפְּחַתּוֹנִים.

וְאָתָם פְּחַתּוֹנִים מַאיָּה בָּאוּ? אֶלָּא מִהָּאָדִים (מעשׁ) שֶׁל הָאָרֶץ וְהַסְּיוּעַ שֶׁל הַרְקִיעַ שְׁלָמָעָלה, יוֹצְאִים בְּרִיות מִשְׁנוֹת אֵלּוּ מְאֹלָג, מִהָּם בְּלָבוֹשִׁים, מִהָּם בְּקַלְפּוֹת, בְּתַולְעִים הַלְלוּ שְׁגָמָצָאות בָּאָרֶץ, מִהָּן בְּקַלְפּוֹת אֲדָמוֹת, שְׁחוֹרוֹת וְלִבְנּוֹת, וּמִהָּן מְפַלְּגָנִים. כֵּךְ כָּל הַבְּרִיות כַּמָּו כֵּן, וְלֹא נִמְצָאים בָּקִים, רַק עַשְׂרֵה שְׁנִים (או יותר. ס"א בְּקַעַט או פְּחוֹת מִעַט).

וּבְסִפְרוֹ שֶׁל רְבָבָה המנוגא סְבָא פְּרָשׁ יוֹתָר, שְׁהִרְיָה כֵּל הַיּוֹשֵׁב מַתְגַּלְגֵל בְּעֲגֹול כַּמָּו כְּדָור, אֶלָּה לְמַטָּה וְאֵלּוּ לְמַעַלָּה, וְכֵל אָוֹן בְּרִיות מִשְׁנוֹת בָּמְרָאִין מִשְׁנִין הָאוֹרִי כַּפִּי כֵּל מִקּוֹם וּמִקוֹּם, וְעוֹמְדוֹת בָּקִיּוֹן כַּמָּו שָׁאָר בְּנֵי אָדָם.

וְלֹכֶן יְשַׁרְקִיעַ מִקּוֹם בִּישׁוּב, כְּשֶׁמְאִיד לְאֶלָּה חֲשִׁיךְ לְאֶלָּה, לְאֶלָּה יוֹם וְלְאֶלָּה לְלִילָה. וְיֵשׁ מִקּוֹם שְׁכָלוֹ יּוֹם, וְלֹא נִמְצָא בּוֹ לִילָה פְּרַט לְשָׁעָה אַחַת קְטָנָה. וְזֹה שָׁאָמָר בְּסִפְרֵי הַקְּרָמּוֹנִים, וּבְסִפְרוֹ שֶׁל אָדָם הַרְאָשׁוֹן כֵּךְ הוּא. שְׁכָה בְּתוּב, (תהלים קלט) אָזְךָ עַל כִּי נֹרְאֹת נְפָלִיתִי נְפָלָאִים מְעַשֵּׂיךְ. וּכְתוּב (שם כד) מָה רַבּוּ מְעַשֵּׂיךְ ה'.

הַוָּא דְכִתְיבָ, (תהלים ט) וְהַוָּא יְשַׁפּוֹט תְּבֵל בָּצָדָק. בָּצָדָק וְדָאִי. בְּגִינַן כֵּךְ בְּנֵי דָאָדָם, אֲשֶׁתְכָחָה בָּהָאִי אֲרַעַא עַלְאָה דָאָקָרִי תְּבֵל. וְאַיְנֵן עַלְאַיְן עַל כֵּלָא, כְּגַוּנָא דְלַעַילָא.

מְאֵי טְעֵמָא. כִּמָה דְלַעַילָא לְכָלָהוּ רַקְיעִים, אִיתְ רַקְיעַ עַלְאָה, מְכָלָהוּ, וְלַעַילָא אֲשֶׁתְכָחָה כְּפָא דְקִוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּמָה דָאַת אָמָר (יחזקאל א) בָּמְרָאָה אָבִן סְפִירָה דָמּוֹת כְּפָא וְעַל דָמּוֹת הַכְּפָא דָמּוֹת בָּמְרָאָה אָדָם עַלְיוֹ מְלַמְּעָלה. אָוֹף הַכָּא בָּהָאִי תְּבֵל, אֲשֶׁתְכָחָה מְלַכָּא דְכֵלָא, וְמַאֲן אִיהוּ אָדָם. מַה דָּלָא אֲשֶׁתְכָחָה בְּכָלָהוּ תְּפָאַיְן.

וְאַיְנֵן תְּפָאַיְן מַאֲן אַתָּו. אֶלָּא מִקְסְטָוָרָא (נ"א בְּקָטוֹרָא) דְאַרְעָא, וִסְיוּעָא דְרַקְיעָא דְלַעַילָא, נְפָקִין בְּרִיךְיָין מִשְׁנִין אַלְיָין מִן אַלְיָין, מְנַהּוֹן בְּלָבוֹשִׁין, מְנַהּוֹן בְּקַלְיִפְיִין, כָּאַלְיָין תְּוֹלְעִין דְמִשְׁתְּכָחִי בָּאַרְעָא, מְנַהּוֹן בְּקַלְיִפְיִין סּוּמְקִין, אַוְכְמִין חֻזּוּרִין, וּמְנַהּוֹן מְכַל גְּרוּנִין. בְּקַל בְּרִיךְיָין כְּגַוּנָא דָא. וְלֹא אֲשֶׁתְכָחָה בְּקִיּוֹמָא בָּר עַשְׂרֵה שְׁנִין. (או יותר ס"א מַעַט או פְּחוֹת מִעַט).

וּבְסִפְרָא דָרְבָבָה המנוגא סְבָא, פְּרִישָׁע יְתִיר, דָהָא כָּל יְשֻׁוָּבָא מַתְגַּלְגֵל אַלְיָין בְּעֲגֹול אַלְיָין לְמַתְקָא, וְאַלְיָין לְעַילָא, וְכֵל אַיְנוֹן בְּרִיךְיָין מִשְׁנִין בְּחַזּוּוּיָהוּ מִשְׁנִין דָאָוִירָא. כְּפּוֹם כֵּל אַתָּר וְאַתָּר, וְקִיְמִין בְּקִיּוֹמִיָּהוּ כַּשְׁאָר בְּנֵי נְשָׁא.

וְעַל דָא אִיתְ אַתָּר בִּישׁוּבָא, בְּדַנְהִיר לְאַלְיָין, חֲשִׁיךְ לְאַלְיָין, לְאַלְיָין יְמָמָא, וְלֹא לְיִלְיָא. וְאִיתְ אָמָר דְכּוֹלִיה יְמָמָא, וְלֹא אֲשֶׁתְכָחָה בְּיהִיא לְיִלְיָא, בָּר בְּשֻׁעַתָּא חֲדָא זְעִירָא. וְהָאִי דָאָמָר בְּסִפְרֵי קְרָמָאִי, וּבְסִפְרָא דָאָדָם הַרְאָשׁוֹן הָכִי הוּא. דָהָכִי בְּתִיבָ, (תהלים קלט) אָזְךָ עַל כִּי נֹרְאֹת נְפָלִיתִי נְפָלָאִים מְעַשֵּׂיךְ. וּכְתִיבָ, (תהלים

ולכן הפל יפה. וסוד זה נמסר לבבלי החכמה, ולא למחלקי תחומים, משום שהוא סוד עמק של התורה.

במו כן יש בים, שיש בו כמה בריות משותות זו מזו. זהו שפטותם (שם) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות שם אניות יהלכוון לוייתן וגוי. והכל פלווי זה בזיה (ומתקשר זה בזיה), ומה כל פמו של מעלה. ובכלל העולמות אין שולט כלל, רק אדם, ומה קדוש ברוך הוא מעליו.

רבי נהורי אמר סבא פרש לים הגדול, והתרעש הים, ונאנבו כל אותם שהיו בספינה, והתרחש לו נס, וירד בשבללים ידוועים לבם, ויצא תחת הים לישוב אחד, וראה מאוון הבריות בלן קטנות, והיו מתפללים תפלה, ולא ידע מה אומרים. התרחש לנו נס עלה. אמר, אשריהם הצדיקים שמשתכלים בתורה ויוציאים נסתרי הסודות העליונים. אויל לאותם שחולקים על דבריהם ולא מאמינים.

מאותו יום, כשההה בא לבית רב ואומרים דבר תורה, היה בוכה. אמרו לו, למה אתה בוכה? אמר להם, משום שעברתי על אמונה בדברי חכמים, ופוחד מהדין של אותן העולמים.

ויאמר אלהים יחי רקיע בשמים (בראשית). רבי יהודה אמר, אלמלא אותו רקיע שפפריד בין מים העליונים למים המתחונים, היה מהחלת בעולם מהם, אבל רקיע זה עשוše שלום בינויהם, ובעולם אנו מתקים אלא על שלום. בא ראה, הקדוש ברוך הוא נקרא שלום, הוא שלום,

וזה מה רבו מעשייך הוא. ועל דא, פלא שפיר. ורוא דא את מסר למאיריהון דיחכמתא, ולא למפלגי תחומיין, בגין דאייה רזא עמייקה דאוריתא.

בגוננא דא אית בימא. דעתך ביה פמה ברין משלניין דא מן דא. הדרא הו דכתיב, (תהלים קד) זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות שם אניות יהלכוון לוייתן וגוי. וכלא מליא דא בדא (ומתקשרא דא ברא), וכלא בגונא דלעילא. ובכלחו עלמיין לא שלטה בכללא בר אדם, וקידושא בריך הוא עלייה.

רבי נהורי אמר סבא פריש לימא רבא, ואתרגיש ימא, ואתאבדו כל איינון דהו בארא, ואתרחיש ליה ניסא, וначת בשביבין ידיין בלבא דימא, ונטפק תחות יפא לישובא חדא, וחמא מאינון ברין, קלחו זעירין. ובהו מצלי צלotta, ולא ידע מאי קא אמר. אתרחיש ליה ניסא, וסליק. אמר, זבאיין איינון צדיקיא, דמשתדל באורייתא, וידען סתימין דרזי עליאי. ווי לאינון דאפליגו על מליחון ולא מהימני.

מה הוא יומא, בד הוה אני לבי רב, ואמרי מלטא דאוריתא, הוה בכוי. אמר לייה, אמאי קא בכית. אמר לוין, בגין דעברנא על מהימנותא דמלוי דרבנן, ומסתפינא מדינא דההוא עלםא.

ויאמר אלהים יחי רקיע בשמים. (בראשית א) רבי יהודה אמר, אלמלא היה רקיע דאפריש בין מניין עלאי למטה, היה פלייגו בעלםא מניהם. אבל (דף י עב) היה רקיע, עביד שלמא בגיןהו, ועלמא לא מתקיימא אלא על שלום. פא חזי, קדשא בריך הוא אקרי שלום, הוא